

[Miljøministeren]

nerel henstandsordning med betaling af tilslutningsbidrag.

Problemstillingen om, hvad en enkelt borger, som ikke kan betale tilslutningsbidrag eller for den sags skyld andre udgifter, skal gøre, er helt almen, og jeg har ikke i miljølovgivningen nogen løsning på dette problem.

Spm. nr. S 932

Til miljøministeren (3/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at en kommune først pålægger en borger at betale 60.000 kr. i kloakeringsbidrag for så derefter, når borgeren klager, at nedsætte beløbet midlertidigt?«

Begrundelse

I en konkret sag fra Dråby ved Ebeltoft har en borger fået pålagt at betale 60.000 kr. i kloakanlægsbidrag. Dette pålæg kom den 27. november 1992, altså umiddelbart før Folketinget vedtog at sætte et 30.000 kr.s-loft på disse bidrag.

Når borgeren så klager over afgørelsen, meddeler kommunen, at borgeren kan »slippe« med at betale 20.000 kr. nu, men så til gengæld må være forberedt på, at »resten af regningen« skal betales, når den midlertidige løsning ændres til den oprindelige løsning.

Er det en acceptabel fremgangsmåde at bruge salamimetoden til at »overtale« folk til at gå med på kloakbidrag, som folk i øvrigt er ude af stand til at betale?

Svar (15/6 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Da det stillede spørgsmål i henhold til begrundelsen vedrører en konkret sag, er det ikke muligt for mig at tage stilling hertil uden at kende de faktiske forhold omkring sagen og dens eventuelle afgørelse.

Jeg kan dog oplyse, at kommunerne såvel i henhold til tidligere gældende regler som den nu gældende betalingslov har adgang til at yde henstand med betalingen, således at det pålignede bidrag kan afvikles over en kortere eller længere periode.

Spm. nr. S 934

Til finansministeren (3/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren give et skøn over, hvor mange sagsbehandlere der er i den samlede offentlige sektor?«

Begrundelse

Der sker hele tiden en forøgelse af den offentlige sektors bureaukrati. Der sker hele tiden en forøgelse af områder, hvor borgernes adfærd reguleres, således at borgerne skal søge om tilladelse og modtage ydelser m.v.

Derfor ønskes et skøn over, hvor mange årsværk der i stat, amter og kommuner er beskæftiget som sagsbehandlere med at behandle ansøgninger og anden kontakt med borgerne, herunder også intern sagsbehandling mellem offentlige myndigheder og forvaltningsenheder.

Opgørelserne bedes givet således, at det fremgår, hvilke grupperinger der er tale om, og hvorledes fordelingen er mellem statslig og kommunal sektor.

Svar (9/6 93):

Finansministeren (Lykketoft):

Der forefindes ingen selvstændig registrering af, i hvilket omfang statsligt og kommunalt personale er beskæftiget med sagsbehandling i forhold til borgere eller anden offentlig myndighed. Begrundelsen herfor er, at en sådan registrering af det offentlige personale efter jobfunktioner ville forudsætte en meget detaljeret beskrivelse af det varierede antal opgaver, den enkelte offentlige medarbejder varetager. Personaleoversigterne i budgetterne inddeles således alene de ansatte efter lønrammer, hvorfor det administrative personale ikke umiddelbart lader sig udskille.

Ifølge budgetterne for 1993 beskæftiger den statslige og kommunale sektor i alt ca. 667.000 personer.

Dette tal fordeler sig med ca. 506.000 personer ansat i amts- og primærkommuner og ca. 161.000 personer ansat i staten. Tallet for amts- og primærkommunerne er baseret på de kommunale budgetter, mens tallet for det budgettede personaleforbrug i staten er baseret på personalebevillingssystemet.